

PARAULA I VIDA

Sortim a sembrar en temps de pandèmia

Estem començant un nou curs pastoral certament ple d'incerteses, a causa de la pandèmia, però que és temps de Déu i temps de gràcia. Per això us demano que tots posem la nostra esperança novament en l'acció poderosa de Déu, sempre callada i misteriosa, però sempre eficaç. És en el Senyor que confiem a l'hora de recomençar la vida pastoral de la Diòcesi: el culte l'hem de mantenir al màxim, i els sagraments de salvació per a les persones; l'acollida de la gent que sofreix; la catequesi i l'esplai, adaptats a la nova situació; la caritat fraterna amb Càritas i Mans Unides, i altres grups; hem d'incrementar la solidaritat en la mesura que puguem; fallaran alguns voluntaris, potser, i n'haurem de cercar en edats menys vulnerables; les reunions caldrà adaptar-les entre presencials —sempre complint el nombre màxim permès—, però també telemàtiques, per arribar a més gent; cosa que val també per a les activitats formatives parroquials, arxiprestals i diocesanes; no deixem la dedicació als malalts, imaginant noves maneres d'acostar-los els sagraments; ajudem en la cura de la vida espiritual; i sobretot fomentem la vivència del diumenge; no deixem de participar a l'Eucaristia dominical, i de viure-la amb la comunitat i al temple parroquial, i només quan no es pugui, a través dels mitjans de comunicació.

«Sortí el sembrador a sembrar...» (Mt 13,3ss). Novament hem de «sortir a sembrar» com ens demana la paràbola, confiant en el Senyor que tot ho pot, i pregant pel treball pastoral d'aquest nou curs, perquè sigui fet segons l'estil del Bon Pastor. I ho fem des de l'esperança confiada que les llavors que sembrarem, Déu les farà germinar com i quan Ell voldrà, i en els que Ell voldrà i les acolliran... Nosaltres «som servents sense cap mèrit, que fem només el que havíem de fer» (Lc 17,10). Abandonem la paràlisi que el virus fomenta i els prejudicis sobre les persones, o les forces que tenim, o les greus dificultats del nostre temps i el desinterès de l'ambient. No ens deixem vèncer pel fatalisme del «tot és molt difícil» o el «no hi ha res a fer»... Cal sortir de nosaltres mateixos, anar amb Jesús a trobar la gent. Els temps reclamen una audàcia nova en la tasca evangelitzadora. Sabem que tots ho necessiten i que la nostra llavor és molt bona, és Crist mateix. Ell és la resposta. Deixem que l'Esperit Sant ens sorprengui i mougui els cors dels qui potser ens semblen irreductibles i tancats. No donem

res ni ningú per perdut, per inútil, en ordre a anunciar l'Evangelí. Sant Pau recomana «insisteix quan és oportú i quan no ho és, reprèn, interpel·la, exhorta, com un que té molta paciència» (2Tm 4,2).

Ens caldrà creure en la força eficaç de la pregària. Certament que som pobres i febles, i sempre necessitem l'ajuda de Déu. Ell ens alliberarà de la set d'èxit immediat i visible, ens salvarà de les pors que paralitzen, de l'orgull que ens tanca, de les enveges, desavinences i crítiques que tot ho fan estèril. Estimem-nos i estimem tothom! Cerquem el que ens uneix, el que hi ha de positiu en cada persona, el seu desig de felicitat i de salvació... Els «signes dels temps» ens animen a donar un salt qualitatiu en la dedicació evangelitzadora a la nostra Diòcesi. Hi ha molts que esperen que els anunciem Jesucrist, que valoren l'Església i la dedicació dels capellans, i que esperen que els oferim un ambient sa per a la seva família i els seus fills, que els reconeguem com a amics i germans, que els obrim les portes i la solidaritat real, amb un acolliment cordial, humil i pacient... Siguem testimonis de la Vida nova del Ressuscitat!

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

17a Trobada de matrimonis a la Cerdanya

La trobada de matrimonis de la Cerdanya amb l'Arquebisbe Joan-Enric Vives, organitzada pels rectors de Bolvir, Bellver de Cerdanya i Alp es va tornar a portar a terme aquest estiu per 17a vegada, el 23 d'agost. Enguany, el lloc escollit fou el Santuari de la Mare de Déu de Talló (Bellver de Cerdanya) per assegurar la separació i aforament de seguretat a causa de la pandèmia actual. Hi van assistir una setantena de persones.

Aquest any, la trobada consistí només amb la celebració de l'Eucaristia presidida pel Sr. Arquebisbe i concelebrada per Mn. J. Uriel Álvarez, Arxiprest de Núria-Cerdanya; Mn. Gabriel Casanovas, Rector de Bellver de Cerdanya i pobles veïns; P. Jorge Armando Moncayo, Administrador parroquial de Bolvir amb el santuari de la Mare de Déu del Remei; i Mn. Josep Montoya, Diaca adscrit a Bellver de Cerdanya i pobles veïns.

NOTÍCIES

Celebració de Meritxell, presidida pel Nunci Apostòlic, Mons. Auza

La celebració de la festa de la Nativitat al Santuari de Meritxell, fou tan arrelada i viva en el cor dels andorrans com ho ha estat sempre, malgrat les limitacions imposades per la pandèmia. La solemne Eucaristia fou presidida pel Nunci Apostòlic a Andorra, Mons. Bernadito C. Auza, i les mostres de devoció dels pelegrins foren tan intenses i constants com és habitual en aquesta data tan assenyalada, fent llargues cues per saludar a la Mare de Déu fora de la missa central del dia.

Mons. Auza i l'Arquebisbe Joan-Enric foren rebuts al Santuari per la Síndica general de les Valls, M. I. Sra. Roser Suñé; el Cap de Govern, M. I. Sr. Xavier Espot; el Representant personal del Co-

príncep, Mn. Josep Maria Mauri; l'Arxiprest de les Valls, Mn. Ramon Sàrries; i el nou Ambaixador de França a Andorra, Excm. Sr. Jean-Claude Tribolet, en el que era el seu primer acte oficial després de lliurar les seves credencials al Copríncep Episcopal el dia abans.

Van assistir a la celebració els representants de les principals institucions

del país, entre els quals el President del Tribunal Constitucional d'Andorra, M. I. Sr. Josep Delfi Guàrdia Canela, per a qui també era el seu primer acte oficial després d'assumir el càrrec. També hi havia una setantena de persones (10 per parròquia) en representació del poble fidel d'Andorra.

Al principi de la celebració, Mons. Vives va adreçar unes paraules de benvinguda al Nunci Apostòlic, en les quals, entre d'altres coses, li va expressar l'alegria i l'agraïment per la seva presència, que enforteix «els lligams antiquíssims» entre el Principat d'Andorra i la Santa Seu, que sempre ha protegit aquest país nostre de fortes i fondes arrels cristianes. També tingué un record per les persones que més han so-

fert la crisi sanitària i pels que han aportat el seu esforç per ajudar tothom, però especialment els més febles, a superar les conseqüències de la pandèmia. A l'homília, Mons. Auza va encoratjar els andorrans a preservar els valors cristians en els quals es fonamenta la identitat del Principat, com ara el respecte a la persona humana, el sentit profund de la llibertat i la justícia, la valoració de la institució familiar i el respecte de la vida humana. Va destacar com «precisament la festa d'avui ens recorda que n'és d'important, per aconseguir un progrés autèntic, l'harmonia entre els béns que necessitem per facilitar la nostra vida a la terra, juntament amb aquells valors espirituals que són els que afecten més profundament la dignitat de l'home creat a imatge i semblança de Déu».

La celebració va cloure's amb la interpretació de l'himne nacional d'Andorra i els Goigs a la Mare de Déu de Meritxell a càrrec del cor dels Petits Cantors d'Andorra.

Diumenge XXVI de durant l'any (A)

COMENTARI

Les aparences ens enganyen

Moltes vegades a la vida posem etiquetes a les persones: aquesta és bona, aquesta és sincera, aquesta no és de fiar... però no pensem ni que sovint ens equivoquem ni que les persones també poden canviar. L'evangeli ens presenta el cas de dos fills. Segons el que diuen el primer és el dolent: *No hi vull anar* respon al pare quan aquest li diu: *Fill meu, vés a treballar a la vinya avui*. Però, el que en realitat fa és: *Després se'n penedí i hi anà*. El cas contrari és el del segon fill que diu: *Hi vaig de seguida, pare, però no hi anà*. Tots entenem que el qui fa la voluntat del pare és el qui realment va a la vinya. Hem de reconèixer que sovint en un primer moment podem ser rebels a la Paraula de Déu però això no treu que després puguem repensar-nos i fer llavors la voluntat del Pare. Per això hem de ser molt cautes en els nostres judicis. I Jesús passa de la paràbola als fets: *Els publicans i les dones de mala vida van creure en la predicació de Joan Baptista mentre els grans sacerdots i els notables del poble ni després de veure la conversió dels pecadors no es van penedir ni el van creure*. Són els que diuen: «Sí» o «Senyor, Senyor», però després no fan la voluntat del Senyor. El que val són els fets no les paraules que poden ser hipòcrites si no responen als fets.

És això també el que afirma la primera lectura: *Si el just deixa de d'obrar el bé, comet el mal i mor, morirà per culpa seva. Però si el pecador es converteix, deixa de fer el mal i obra amb justícia i bondat, salvarà la seva vida*. El que compta, ara i aquí, són les obres, no les paraules ni el que hàgim fet en altres moments de la vida. Déu no posa etiquetes. Pau demana: *No feu res per rivalitat ni per vanagloria, mireu els altres amb humilitat, considereu-los superiors a vosaltres mateixos*. Per tant, mai no tenim cap dret a pensar que els altres són pitjors, que són més pecadors que nosaltres; hem de creure que són superiors en tot. I fins i tot els «pecadors» poden ser-nos un model, una crida a convertir-nos com ells.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 18,25-28)

El Senyor diu: «Vosaltres penseu: No va ben encaminada la manera d'obrar del Senyor. Poble d'Israel, escolta bé això que et dic: ¿No és la vostra manera d'obrar, i no la meua, la que va desencaminada? Si el just deixa d'obrar el bé, comet el mal i mor, morirà per culpa seva. Però si el pecador es converteix, deixa de fer el mal i obra amb justícia i bondat, salvarà la seva vida. Només que reconegui el mal que havia fet i es converteixi, viurà i se salvarà de la mort.»

▶ Salm responsorial (24)

R. *Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,1-11) (Versió abreujada)

Germans, per tot el que trobeu en Crist de fortalesa d'ànima, d'amor que consola, de dons de l'Esperit, d'afecte entranyable i de compassió, us suplico que em doneu plenament el goig de veure-us units per uns mateixos sentiments i per una mateixa estimació dels uns pels altres, unànimes i ben avinguts. No feu res per rivalitat ni per vanagloria. Mireu els altres amb humilitat i considereu-los superiors a vosaltres mateixos. Que ningú no es guïï pels propis interessos, sinó que miri pels altres. Tingueu els mateixos sentiments que heu vist en Jesucrist:

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 21,28-32)

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «Què us en sembla? Un home que tenia dos fills va dir al primer: "Fill meu, vés a treballar a la vinya, avui." Ell respongué: "No hi vull anar." Però després se'n penedí i hi anà. El pare digué això mateix al segon i aquest li respongué: "Hi vaig de seguida, pare." Però no hi anà. Quin d'aquests dos va fer el que el pare volia?» Li responen: «El primer.» Jesús els diu: «Us dic amb tota veritat que els publicans i les dones de mala vida us passen al davant cap al regne de Déu, perquè ha vingut Joan amb la missió d'ensenyar-vos un bon camí, però vosaltres no l'heu cregut, mentre que els publicans i les dones de mala vida sí que l'han cregut. I vosaltres, ni després de veure això, encara no us en penediu ni voleu creure'l.»

▶ Lectura del profeta Ezequiel (Ez 18,25-28)

Esto dice el Señor: «Insistís: "No es justo el proceder del Señor". Escuchad, casa de Israel: ¿Es injusto mi proceder? ¿No es más bien vuestro proceder el que es injusto? Cuando el inocente se aparta de su inocencia, comete la maldad y muere, muere por maldad que cometió. Y cuando el malvado se convierte de la maldad que hizo y practica el derecho y la justicia, él salva su propia vida. Si recapacita y se convierte de los delitos cometidos, ciertamente vivirá y no morirá.»

▶ Salmo responsorial (24)

R. *Recuerda, Señor, tu ternura.*

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,1-11) (Versión abreviada)

Hermanos:

Si queréis darme el consuelo de Cristo y aliviarme con vuestro amor, si nos une el mismo Espíritu y tenéis entrañas compasivas, dadme esta gran alegría: manteneos unánimes y concordes con un mismo amor y un mismo sentir.

No obréis por rivalidad ni por ostentación, considerando por la humildad a los demás superiores a vosotros. No os encerréis en vuestros intereses, sino buscad todo el interés de los demás. Tened entre vosotros los sentimientos propios de Cristo Jesús.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 21,28-32)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo: «¿Qué os parece? Un hombre tenía dos hijos. Se acercó al primero y le dijo: "Hijo, ve hoy a trabajar en la viña". Él le contestó: "No quiero". Pero después se arrepintió y fue. Se acercó al segundo y le dijo lo mismo. Él le contestó: "Voy, Señor". Pero no fue. ¿Quién de los dos cumplió la voluntad de su padre?» Contestaron: «El primero». Jesús le dijo: «En verdad os digo que los publicanos y las prostitutas van por delante de vosotros en el reino de Dios. Porque vino Juan a vosotros enseñándoos el camino de la justicia y no le creísteis; en cambio, los publicanos y prostitutas le creyeron. Y, aun después de ver esto, vosotros no os arrepentisteis ni le creísteis.»

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Jb 1,6-22 / Sl 16 / Lc 9,46-50]. Sant Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; sant Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, mrs. a Nagasaki (s. XVII). **Lleida:** ■ Beat Francesc Castelló i Aleu, mr.

29. □ Dimarts [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: Ap 12,7-12a) / Sl 137 / Jo 1,47-51]. Sants Arcàngels Miquel (patró dels radiòlegs i els radioterapeutes), Gabriel (patró de la radiodifusió i les

telecomunicacions) i Rafael (o Rafel, patró dels emigrants); sant Fratern, bisbe.

30. □ Dimecres [Jb 9,1-12.14-16 / Sl 87 / Lc 9,57-62]. Sant Jeroni, prev. i dr. de l'Església, dàlmata, mort a Betlem (420), patró dels llibreters, bibliotes i traductors; santa Sofia, viuda.

OCTUBRE

1. □ Dijous [Jb 19,21-27a / Sl 26 / Lc 10,1-12]. Santa Teresa de l'Infant

Jesús (1873-1897), verge carmelitana a Lisieux, patrona de les missions; sant Remigi (†530) bisbe de Reims.

2. □ Divendres [Jb 38,1.12-21; 39,33-35 / Sl 138 / Mt 18,1-5.10]. Sants Àngels de la Guarda. **Lleida:** Mare de Déu de l'Acadèmia (1862), patrona de la ciutat de Lleida (1946); sant Sadurní, ermità, a Sòria; beat Berenguer de Peralta, bisbe electe de Lleida.

3. ■ Dissabte [Jb 42,1-3.5-6.12-16 / Sl 118 / Lc 10,17-24]. Sant Fran-

cisc de Borja (Gandia, 1510 - Roma, 1572), prev. jesuïta; sant Gerard o Grau, abat; santa Maria Josepa Roselló, fund.

4. ■ Diumenge vinent, XXVII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 5,1-7 / Sl 79 / Fl 4,6-9 / Mt 21,33-43]. Sant Francesc d'Assís (1182-1226), iniciador del franciscanisme (OFM...), defensor dels llocs sants i patró dels ecologistes i els veterinaris; sant Petroni, bisbe; santa Àurea, vg.